1 ติโมทีว 1

ท่าน โป โย แต้ม ส้ ทา ท่าน ติโมทีว

วาย 1

1 ส้ ออท แต่ : โป โย ขาม ใจ้ เจ้า เชื้ ณุ ฐา ขิด ท่อย ฐอง แต่ง ดา เจ้า ฟ้า สุ้ เป็น เจ้า จอม ฉ่อย ณุม เทา ณ่อย ส้ ปาป, แท่ง เจ้า เชื้ ณุ ฐา ขิด สุ้ เป็น ความ ใส่ มอน ณุม เทา.

2 เฉ็ง: ติโมทีว สุ้ เป็น ขุท ท้อท แท้ ทาง ความ เฉ่ ส้ ให้ ความ ทุ่ง เทง ใส ความ อิ่น ดุ ความ ทึ้ง ใจ อน มา แต่ เจ้า พี่ มา แต่ เจ้า เชื้ ณุ ฐา ขิด เจ้า จอม ณุม เทา ให้ ชุ่ ทึ้ง เจ้า.

ติด เต็น เป่า ให้ พึ้ง ความ ปอท ฆอน แข้ว ฟาง

3 เม่ เฉ็ ณ้อย โป ติ้ง มา โทโด นี้ น้น ณ้อย ส้ ให้ เจ้า จ้า ชุ่ เมง เอ้ เฟื้ โณ เพ่ ฉี่ โด้ ท้าม ณาน ส เป่า ให้ เฆา ปอท ฆอน แนว อื่น. 4 เท็ง เป่า ให้ เฆา ใส่ ใจ วัท โท ขาง แท่ง วัท เฉ้ ฆาย ขาย ข่อง เป่า แข้ว ส้ท เท่. อน แนว เป่า เป็น วัท ฉี้ มน ฉี่ ท่อย ขโง ทาง เจ้า ฟ้า แท่ง มี ความ เฉ่. 5 วัท ท้าม น้น ส้ แอ่ ให้ ท่อย ขาง อ่าว เณง ให้ มี ความ ท้อท แพง ออท มา แต่ ทะ ใจ ถิ มี ฆ่าง ออท แต่ ใจ ทั่ ว่า เจ้า มีท แท้ แท่ง ว่า มี ความ เฉ่ แท้. 6 ณาน ส ส้ เป่า โด้ เฮง ขาง อ่าว ทั้ท ส้ วัท นี้ โทง โป ท่อย ความ เว้า เป่า มี ขโง ส้ง. 7 ตา ว่า เฆา เป่า ทุ้ แนว เฆา เว้า แท่ง แนว เฆา ทู้น ปาว เฆา ส้ ตู้ง แอ่ เป็น โณ ปอท ฐอง แต่ง ดา.

8 ณุม เทา ทุ้ แข้ว ว่า ฐอง แต่ง ดา น้น ถิ ว่า สุ้ ใด ทุ้ ฆุ้ ให้ จุ้ท แม่น. 9 ณุม เทา ส้ ทุ้ แข้ว ว่า ฐอง แต่ง ดา น้น เป่า โด้ แต่ง ใส ส ทุ้ สุ้ ถิ นี่ โด้ แต่ง ใส่ ส ขั่น ขาย ทาย จุ้อย, ส เป่า พึ้ง ความ, ส เป่า นั้ง ท้ เจ้า ฟ้า, ส ปาป, ส ใจ จาน, ส เป่า ทุ้ เจ้า ฟ้า, ส ณ้า อ้าย เอ็ม, สุ้ ณ้า ส. 10 ส ถิ้น ฉุ้, สุ้ ฉาย อิ้น สุ้ ฉาย, สุ้ อาท ข้ท ส, ส แข้ว แท่ง เป็น จั่ง แข้ว แท่ง วัท ใด ฉิด ขโง ทาง ความ ปอท ฆอน. 11 ความ ปอท ฆอน น้น มี ทั้ง พึ้ง "ณ่าว ใส เทง" ท่าว ทอด ความ ชุ่ เชื้น ทึ้ง เข้ย เจ้า ฟ้า ส้ แม่น ณ่าว ใส เทง โด้ มอง ชาว ให้ ณ้อย ป่าว น้น.

ท่าน โป โย ทุ้ ปุน ฐุน เจ้า ฟ้า อิ่น เทง เฆง ทั้า

12 ณ้อย โด้ ช้อน เจ้า เชื้ ณุ ฐา ขิด เจ้า จอม ณุม เทา สุ้ โด้ ตุ้ม พะ ณ้อย ท่าน เจ้า ว่า ณ้อย เป็น ส ถิ นี่ จั่ง แต่ง ณ้อย ให้ เชื้ด วัท ท่าน เจ้า. 13 แต่ เท่า มา ทุ้ง น้น ตา ว่า ณ้อย เป็น ส

1 ทิโมทีอว 1

เป็นทูตผู้เป็นถิ โดยมีนาย ดูแลชาวคาวแทนเจ้าเล่นนั้น, ท่านเจ้าทูตอันเทูเรจแห้นน้อย, น้อยเขียนแนวนั้นคือข้อนทินได้ขึ้นเป็นทอดแทนเป็นเดู่. 14 เจ้าจอมผู้เป็นพี่ให้ความทูแลเทอใจ น้อยโจ้นเทูเท็นความ ยก ความเดู่ เน้าท่ยม ทั้งเจ้าเขียนฤๅจิด. 15 ความนี้แม่นแท้ ผเท็นทาชโจมดู้ทั้งเอาไว้ คือแม่นว่า เจ้าเขียนฤๅจิดได้โจนมาเมนจุม เพ่ดู้ดุ่อชเอาผปาปโน้ชให้น้อย, พ้นผปาปนั้น แม่นน้อยนี้ถ้าปาปเนเร่า. 16 ข้อนเนนนี้ น้อยจึ่นได้ทั้งความเจ้าพี่อันดู แม่นว่าเจ้าเขียนฤๅจิดให้น้อยเท็นความอัดใจโจมดู่แนว อนท่านเจ้ามีทั้งน้อยผู้เป็นผปาปหนักหนานั้น ให้เป็นทอชถิ่ตผเท็นทาชเดู่ท่านเจ้า แข้วทั้งเอาดู่ไจ้นพี่นชาดเข้ช. 17 ความทูแลหน้ามาตา, ความทูแลเทอใจให้ชู้พี่นไปเจ้า ผู้เป็นทุทแอ่นแท่นคือ จ้นพี่นชาดเข้ช ผู้เป็นมีใชเท็นได้ ผู้เป็นเจ้าพี่ผู้ถ้วจ้นไปหน้าชาดเข้ช "อาแม่น".

18 ทิโมทีอวบุทเอ้ช พ้นความปอทนี้น้อยเอาให้เจ้าไว้ เป็นความขามพ้อนเจ้าพี่เว้าทอดเจ้าแต่ทอ่นนั้น เพ่ว่าพ้นความนั้น ดู้ดุ่อชเจ้าทานนานเน้าหน้าเข้ทได้. 19 ให้ท้ความเดู่ไว้แท่นให้ขึ้นว่าเจ้ามีทแข้ว พ้นวัทนี้ณานผเป็าดู้วพี่นเอาความเขาเดู่จึ่นโจมโจนเณนเข่แต่ท. 20 ทไนแฉนนั้น มีข้าอิเมีโช แท่นข้าอาเข้ทณนโด น้อยใจ่โท้ชเขาได้ชาวให้ผิท้าชแข้ว เพ่เขาดู้ได้แอปทูแท่นดู้เป็าได้ปาทดูแลชเจ้าพี่.

วาช 2

ปอทความท่าวโทว้

1 เป็นเณนนั้น ท่อนวัทอันเพิ่ด น้อยจ้ให้พ้นพี่นัอน ท่าวโทว้ แด่จ้ แท่นท่าวความได้ข้อนเช่ผเท็นทาช. 2 ให้พ้นปไจแท่นพ้นผู้มีจัทใหญ่ด้วนจุ้น ณุมเขาจึ่นดู้ได้ทินชู้ท่ยมทน ท็นเป็นจุทจ่านปานใจ ท่อชความเจ้าพี่. 3 เขียนแนวนั้นเป็นวัทถิ แม่นท่อชขาดใจเจ้าพี่ เจ้าจอมผู้ดุ่อชให้ณุมเขาน้อยจ้ปาป. 4 ผู้แอ่ให้ผเท็นทาชน้อยแท่นให้ทูความถิมีแม่นแท้. 5 ข้อนว่ามีเจ้าพี่ผู้ถ้ว, ผู้เป็นผทาดเจ้าพี่แท่นผนั้นคือผู้ถ้ว แม่นเจ้าเขียนผู้เป็นเณนเจ้าพี่. 6 ผู้ถ้วจ้ดู่ไปเข้ช เป็นค่าไดู่ผเท็นท่า หน้าวัทนี้คือ

เป็นจึ่งแม่นเจ้าแล้ว. 7 แล้วหน้าอีกนี้ จึ่งได้แต่งให้น้องชายเป็นผู้ป่าวความเจ้าหน้า เป็นขามใจ้ น้องชายเว้าแท้เป่าแล้ว นอกนั้นก็จึงเป็นได้ปอกความเจ้าแต่งความถี่มีแม่นแท้ ให้ชาวต่างหนี.

8 เพ่ราวนั้น น้องชายจึ่งแต่ให้พี่งผู้ชาย ท่าวโขง่ง่อน ให้ใจ้ถี่มีข่างก็มีนั้น เป่ามีข้าชายโขงผิด น้อยต้อยเรื่องหน. 9 ทางผู้ก็จึ่งแปกหน ให้นุ่งจ้อยพี่มีพี่โตเป่าแม่นเท้าใหญ่โมชาจุ่งทางมี่ ข้อว่าจ้อยแต่งจั่งนอยเป็นคี่ ยอกงา ข้อว่าจั้นเจ้ค่าแพง. 10 ทางว่าให้แต่งจ้อยขงงุ่งทุ่งเขงใจ ให้โขมเป็นผู้ก็จึ่งได้ป่าวว่าเป็นผู้เหนจี้นั่งข้เจ้าหน้า. 11ให้ผู้ก็จึ่งแองข้ ขู้ความปากอ่อนนาน ขวานแต่งพี่งความเอาคู้อง. 12 น้องชายเป่าให้แปงผู้ก็จึ่งปอกขอนข้อว่าขู้แปงนั้นผู้ชาย ให้เขาชู้อันใจ้. 13 จ้อนว่าเจ้าหน้าได้จั่นที่ท้าวอาถามท่อน แล้วจึ่งจั่นที่นางเอ้อวา. 14 ท้าวอาถามเป่าได้จึงแล้ว ทางว่านางเอ้อวาได้จึงแล้ว จึ่งเป็นอีกขั้นขาชาคู้องจองเจ้าหน้าแต่งถา. 15 ตาว่าเป็นแนวนั้นคี้ถี่ ผู้ก็จึ่งคี้ถี่ น้องชายจ้ปางโน้ชายได้ จ้อนเขาออกขุก ว่าเขาทางใจ้ฟั่นที่นี้งความเจ่ความอีก ความถี่มีแม่น แต่งมีคีกแปง.

วาง 3

ค้านทินขงงจ่งผู้ใกกเขนโขง่งเขา

1 ความนี้แม่นแท้ ว่าผู้ใดใช่มอนเป็นผู้ใกกเขนโขง่งเขา ผู้นั่นคี้ใช่มอนอีกถี่. 2 ผู้ใกกนั่นจี้เป็นชาเป่าให้ผู้ใดเจ้มเจ้ให้, มีมีถ้อ, เป็นชาขู้เลิมมี่เลิมใจ้, มีใจ้ทีงฟั่น, มีคีกแปง, ใจ้เมีงมจนขู้แปก โขมเป็นได้ผู้ถี่. 3 เป่าเป็นชาเมาเข้า, เป่าเป็นชาขงาขาตาข้าง, เป็นชาปากขวานนานมจน, เป่าเป็นชามีกถึกน้องต้อยเรื่อง เป่าเป็นชาเก็นที่เจน. 4 เป็นชาแต่งเขนดาข้าวได้ถี่, ปอกขอนขุกเท้าให้พี่งความเอาคู้องคู่แนว. 5 ว่าทางผู้ชายใด เป่าข้ แต่งเขนดาข้าวเจ้า ผู้นั่นจี้เป็นใกกเขนโขง่งเขาเจ้าหน้าได้แนวใด?. 6 ท่าแต่งผู้ที่เจ่ใฟ่เป็นใกก ข้านจี้เป็นชาท่าวอ้าง แต่งเป็นชาเป่าข้ผู้เป่าถี่ แล้วจี้จี้ ให้งเณงถี่ข้าง. 7 ทางข ผู้ใกกนั่น ให้ชา นอกนั่งหน้าท้ตา ข้านว่าจี้จี้เขาเจ้กูเก่าง แล้วจี้คุกแล้วถี่ข้าง.

8 ทาง แดนชู้ชู่อชวัทนั้น ลี้แปททน ชู้เป็นสเอาใจใจ่วัท เป่าเป็นสของจิ้นปิ้น
ของ ความ เป่าเป็นทินเท้าเมา เป่าเป็นสทุปทรชที่โด้. 9 ให้เป็นสเชู่แพ้นท่อชใจ
เจ้าทู้หนี่ชัด แม่น. 10 ให้เป็ง แดนนี้ชู้รนชู่จ้ท่อน เม่เท็นเขาเป่าชัดจ้ง แข้ว จิ่ง แท่ง ให้
เขาเป็นชู้ชู่อช. 11 ทาง แดนชู้ทู้ง ลี้ แปททน ให้เป็นสเอาใจใจ่วัท, เป่าเป็นสเว้า
ณรนทานเจ้า ให้เป็นสทู้เล็มมี่เล็มใจเจ้า แท่ง ให้เป็นสทู้ชู้ ก็ชู่แนว. 12ทาง ชู้
ชู่อชนั้น ลี้ให้มีมีด้ว เป็นสทู้จ้ท แท่ง เขนดาข้าว เป็ง ดุขทเท้าเจ้าโด้ ก็. 13 เพ่ว่า
ชู้ชู่อชเชิดวัทโด้ ก็นั้น ลี้โด้ หน้าโด้ ตา แท่ง ท่าวอ้าง ความเชู่ ที่เจ้าเชิ้ณฐาขึดโด้.

วัทขึ้งเข้ทณ่าวใจเขง

14 น้อชใช้มอนว่า: ทรงข่านจิ้นี้ น้อชชู่มาทาเจ้า น้อชจิ่ง แท้มจ้มา ทาเจ้า. 15ว่า
ทาท น้อชนานมา เจ้าลี้ ชู้เป็ง ดุชรเขนเจ้าหน้า ลี้แม่นเขนโหว้เขาเจ้าหน้า ชู้ทู้ง มี ชู่ร
เข้ชชู้ ชู้เป็นทุทเป็นเขา เป็นความ ก็มีแม่นแท้. 16 ชู่สชู้ หู้นทู้ความเข้ทขึ้ง ณ่าว
ใจเขงณุ้มเขานี้ใหญ่ ทาช ลี้แม่นว่า:

ท่านเจ้าให้เท็นเป็นทุ่นท่างส
เจ้าณรนโด้ป่าวว่า เป็นชู้ก็มีแม่น
พ้ง แจนเมงหน้าลี้เท็น
แท่งมีชู้ป่าววัทท่านเจ้าให้สเมงขุ่ม
สชู่แด่นก็นเมงเชู่ท่านเจ้า
แข้วท่านเจ้านั้นเม่ขุ่เมงหน้าขึ้นพาน

วาช 4

โณ่ขอนแข้วพาง

1เจ้าณรนโด้จ้นความโว้ว่า: ป่าง ท้า ขุด ชู้มีณานสวาง จ้ความเชู่, โป่เชู่ มี่ง ณรน
ท้าชแข้วพาง หนี้งความพ้ง ชี้ท้าชปอทขอน. 2 อนนั้น ลี้มาแท่สหน้านี่ใจจ้านแข้วพาง
แม่นสใจลัด อ่าวชัด โด้หนาชโว้เป็นทอชเท็ทแกง. 3 เขาท้ามเป่าให้ขุ่ทนเป็นชรมี

1 ติ 1ม ทิ้ว 4

ห้าม เป่า ให้ กิน เดง ฌาน แนว หาก ว่า เดง กิน น้น เจ้า ฟ้า ได้ ไว้ ให้ สู้ เด่ แก่ง ทู้ ความ ถิ มิ แม่น แท้ น้น กิน ก่อน น้น เหา ได้ ท่าว ความ ได้ ซ้อน เจ้า ฟ้า แข้ว. 4 ซ้อน ว่า ดู่ อน หน ฉิ่ง เจ้า ฟ้า ได้ ห้าง น้น เป็น ฌอง ถิ เป่า ดี้ ดี้ม อน ใด เอา ไว้ ดู่ แนว แข้ว ท่าว ความ ได้ ซ้อน เจ้า ฟ้า. 5 เพ่ ว่า ฟัง เด่ง น้น ได้ แฟก ให แข้ว ซ้อน ความ เจ้า ฟ้า แก่ง ความ ท่าว ไหว้.

ป่าว ใด้ ฬถิ เจ้า เซ็ญ

6 ว่า หาก เจ้า ติด เต็น ฟัง ความ นี้ ให้ พี่ น้อง เจ้า ศี้ ดี่ เป็น ป่าว ใด้ ฬถิ เจ้า เซ็ญ ฐา ขิด ความ เด่ ความ ปอก หอน อน ถิ เจ้า ได้ เซ็ด ท่อย น้น ดี่ ด่อย ให้ ดู่ เบ็ย เจ้า ฒ้า ณั้น. 7 ตา เอา ใจ ให่ ความ โท ฬเม่ ถาย แนว เป่า ขะง ห์ง ให้ ฟื้น ใจ แอง ทัน ความ เจ้า ฟ้า ปอก หอน. 8 วัก เท็ป ท้ มี่ ศิง น้น ถิ ฌาน แนว หาก ว่า วัก แอง ทัน เท็ป ท้ หาง เจ้า ฟ้า แม่น ถิ ดู่ แนว เพ่ มิ ความ ดุ่น ไว้ ดี ถิ ให้ ดู่ เบ็ย ไว้ แก่ง ดู่ เบ็ย ฟาย ฒ้า. 9 ฟัง ความ นี้ แม่น แท้ ดู่ ฬ ดี้ เด่ ทัป เอา ไว้. 10 อน วัก ญุม ณ้อย ได้ ดี้ว ไณ้ ปาป มี่ ณี่ ใจ เซ็ด วัก ฒ์ก ฒา ศี้ เพ่ ว่า ญุม ณ้อย มิ ความ ใส่ ม่อน ฒั้ง เจ้า ฟ้า สู้ ตู้ง สู้ ด่อย ให้ ฬ เท็ง ท่า ณ่อย ปาป เฒ็น ฤาย แข้ว แม่น ฟัง สู้ เด่.

11 ให้ ปอก หอน ฟัง ความ นี้. 12 เป่า ให้ สู้ ใด ถุ ง่าย เจ้า เพ่ ว่า เจ้า ตู้ง ฒ่อม เป็น ขะง หาง ถิ ให้ สู้ เด่ เท็ง ท่า ความ ปาก เว้า ขะง เซ็ด ฬ ความ ทัก ความ เด่ แก่ง ความ ถิ มิ แม่น. 13 ให้ เอา ใจ ให่ ถุ ฟัป ขาง ฟ้า ความ ติด เต็น ความ ปอก หอน ท้น ณ้อย มา. 14 ต่า วาง ความ เจ้า ณะน ให้ อน สู้ ขาม ฟ้อง เจ้า ฟ้า ทัป เด้า แก่ ได้ โปง มิ ให่ เจ้า. 15 ให้ เซ็ด ฟัง วัก นี้ ให้ ติด มี่ แฉง ใจ ซู่ เพ่ ฬ เท็ง ฤาย ดี ได้ เห็น วัก เจ้า เซ็ด ได้ ถิ น้น. 16 ให้ เอา ใจ ให่ เจ้า มี่ แก่ง ความ เจ้า ปอก หอน น้น ให้ ฒ้น ใจ ฒั้ง ฟัง ความ น้น เพ่ ว่า เจ้า เซ็ด แนว นี้ ศี้ ดี่ ด่อย เจ้า มี่ ได้ แก่ง ด่อย ฬ เท็ง ฤาย สู้ ฒ้ง ความ เจ้า น้น ให้ ณ่อย ปาป.

วาย 5

วัก กิน ขะง ซู่ ทัป พี่ น้อง

1 เดี ติด เต็น สู้ เด้า ฬ แก่ ดาย น้น ต่า ปาก ท้า ว่า แณง ให้ แด่ ห์ เหา เณง เป็น อ้าย แก่ง สู้ ดาย ฒอม น้น ศี้ ท้ เหา เป็น พี่ เป็น น้อง. 2 สู้ เด้า ฬ แก่ ตู้ง ศี้ ให้ เป็น เณง เอ็ม สู้ ตู้ง ฒอม

ลี้ให้เป็นเณฬพี่เณฬน้อฬ ให้มีน้ำใจใจบริสุทธิ์เรา. 3 ให้ถือทแพฬเป็ฬกุแม่หม้าย. 4 แม่หม้าย
ใดมีบุทธานลี้ให้บุทธานเรา แอปท่อยบุรุฬทาฬความเจ้าน้ำปอทออน ใช้เป็ฬกุดุรเอน
เจ้า แข้วให้ตอปโทฬพุนอ้ายเอ็ม ว่าทาทเชิดแนวนั้นลี้โลมใจเจ้าน้ำ. 5 ฝุ่ทิฬเป็น
หม้ายเข่ามีป่อนเพี่ฬอิฬ ซึ่ฝุ่ถือนั้น ให้ถาทความใส่มอนโจ้ทีปเจ้าน้ำ. แท่ฬให้เอาใจ
ใจ่ท่าวโทร้เข่าว่าเว็นคืน. 6 แม่หม้ายป่อยมีโปท่อยบุรุฬถ้าเช่ฬ ตาตุฬสลี้เป็นเณฬตาย
แข้ว. 7 ให้ติดเตือนพิฬความนี้ เพ่ว่าเรายุ่เข่าจุทเจ้. 8 ว่าฝุ่ใดเข่าขี้ฬกุพี่น้อฬเจ้า
เพื่นทุายแข้ว ลี้แม่นสทรุฬเอนเจ้า ฝุ่นั้นลี้เข่าโถ้เชิดท่อยความ เจ้าน้ำปอทออน
แข้วแวนเท้าย จ้ฝุ่เข่าเยุ่ใพ่.

9 ตู่าขึ้นโจ้แม่หม้ายใดทีม มีที่แม่หม้ายทีรุยทาย โบทจ้ปขี้มีตรุถือว. 10 เป็นฝุ่โถ้
เชิดอัทถ้มีหน้า ขี้ฬกุบุทเท้า ใจถ้มีจ่าฬจุ้แนท โถ้เอาใจใจ่จ่รุย ทินโพ่เมฬเจ้าน้ำ
โถ้ยุ่อยเยสลดกั่ แท่ฬโถ้เอาใจใจ่เชิดอัทถ้ยุ่แนว.

11 ทาทว่าแม่หม้ายตุฬหนอมท่อนนั้น ตู่าหนีเอา เพ่ว่าเม่เยุ่เรายุทท่าฬจ้เจ้าวาบิด
แข้ว ลี้แอ่เอาตรุใพ่. 12 เรายุ่จุทเจ้ เพ่เราโถ้ขั่นขาดทาย ยุ่อยความหนีปาวตาม
ท่อน. 13 นอทนั้นเรายุ่แอปเป็นสจ้านชีนอัท นั้นเอนให้โขฬเอนเน เข่าแม่นจ้านชีนอัทที่นั้น ตุฬเว้าณุนท่านเจ้าใน่ แข้วโปหนีฬหนาวอัทฝุ่อั่น แนวเข่าจุ่เว้าลี้เว้า. 14 เป็นเณฬนั้นน้อยขี้ฬแอ่ให้แม่หม้าย หนอมเอาตรุจ้ มีบุทแท่ฬเอนดาชีาว เพ่เข่าให้ฝุ่ณิดจุฬกุเง่ายโถ้. 15 เพ่ว่าณานสโถ้โทฬโปท่อยฉีเท้ายแข้ว. 16 ฝุ่ทิฬใดเยุ่มีพี้น้อฬเป็นแม่หม้าย ลี้ให้ยุ่อยขี้ฬกุ ตู่าวาฬให้เอนโทร้เขา เพ่ว่าเอนโทร้เขาจุ่โถ้ยุ่อยเย แตนแม่หม้ายเข่ามีป่อนเพี่ฬแท้ฉ.

17 พิฬฝุ่เจ้าสแท่เป็ฬกุเอนโทร้เขาถินั้น โลมจุ้โถ้ค่าแอฬจอฬที่ เณฬฝุ่ลี้หนาพา
หนัท ทาฬอัทปอทออนความเจ้าน้ำ. 18 เพ่ว่าพีปขาฬน้ำโถ้จุนโจ้ว่า :
" ตู่าเอาโจ่โท้มโลปฬรุ เยุ่มนตู่เณ้าขึ้น " สเชิดอัทลี้จุ้โถ้เธนค่าจ้าฬ. 19 ตู่าหนีฬ
ความปิทข้าท้า ทุายใจ่ฝุ่เจ้าสแท่ อัทนั้นให้มีขี้ฬจอฬขามส. 20 ฝุ่ทุฬเชิดปาปนั้น
ให้เจ้เรานั้อฬหน้าสเท้ฬทุาย เพ่ให้ฝุ่อั่นชีานเณฬถือว. 21 นั้อยปอทพิฬพี่น้อฬที่หน้า

เจ้าพี่ เจ้าเชื่อญ แท่งพี่งแจนได้เขทโว้แข้วนั้น ให้พี่งเจ้าท่อชขงงทางอยงแท่งดา นี้ เข่าเขทหน้าสู้ใด เชื่อกอัทใดคี้เข่าให้ณ้อนที่ง. 22 ท่าจ้นโจ่งมีใจ่สู้ใด ท่าเณ้าท่จม ทีงสงาง ชอททีมมี่เจ้า ให้มีนี้ใจใจหู่ง.

23 ท่าทินที่นี้แนวถ้ว ให้ทินเท้าน้อชง เพ่ให้พูมทุงงถ้ คี้เพ่ พี่งพี้น้องมีทเจ้ง เจ้นชู่เข่ง. 24 อัทงาง โณ้ชณ่านสคี้ออทให้ทู่เท็นทีงงาด แข้วเขาคู้โจ่งทาอัททินวาน ทาทอัทงาง โณ้ชณ่านสคี้ออทให้ทู่เท็นขูนทุ่ง. 25 อัทถ้นั้น คี้ ออทให้ทู่เท็นแจ่ทนี ทาว่าเข่าออทให้ทู่เท็นโจ้ คี้เข่าขี่งณ่โนโจ้ได้.

วาช 6

ความจอนแข้ว พางแท่งมีทเงินเจ้นงางท้าช

1 พี่งแชนสเณ้าเจ้นณ้อชคู่งงนั้น ให้ว่าท้าวทวานเจ้าคู้ได้หน้าได้ทาคู่แนว เพ่ว่า คู้เขงเจ้าพี่ แท่งความจอนจอนคู่เข่าจีงดูเง่าช. 2 พี่งแชนณ้อชคู่งง ท้าวทวานสู้เคู่ แข้ว คี้ให้นั่งหน้าท้ทาท้าวทวานนั้น คี้ข้อนว่าได้มาเจ้นพี่น้องทนแข้ว นอทเขนนั้น เขาคู้ใจ้ข่อชท้าวทวานให้ถ้เณใพ่ ข้อนว่าท้าวทวานสู้ได้งางถ้หั่งอัทเจ้านั้น คี้เจ้น สู้เคู่แท่งอัทแพง.

3 ให้จอนจอนแท่งคิดเท็นพี่งความนี้ ว่าสู้ใดจอนจอนสิดความนี้ จีงเข่าท่อชงงง งาง เจ้าเชื่อญญูมเขา แท่งเข่าท่อชความ เจ้าพี่าจอนจอนงงงถ้งงงแม่น. 4 สู้นั้น คี้ เจ้นสเข่าทู่สู้เข่าเจ้น เมามงงค้าชคู่ง แข้วคี้สิดทนหั่งอัทงาทเว้า เจ้นงงงให้เท็ง แทนทน สิดณ้องต้องเขงทน ดูเง่าชทน เข่าเคู่โมทเคู่ใจ้ทน. 5 ด่าพาง ทีงสใจ้ จานเข่าเคู่ความถ้มีแม่น เขาหนี่ว่า อัททีเจ้าพี่าทางถ้มีแม่นนั้นคู้ท่งมีถ้ได้. 6 แม่นถ้, อัททีเจ้าพี่างงงแม่นนั้น ท่งมีถ้ได้แท้ ว่าทาท โขมใจ้หั่งข้งณองเจ้ามี นั้น. 7 เพ่ว่า "เขาเข่าได้เอาข้งเณ้ามาเมงขูม เขาคี้เข่าได้เอาข้งออทจีงข้เมงขูม" 8 ว่า ณูมเขามีเคงทินแท่งเคงนู่ง คี้ให้โขมใจ้เคู่งนั้น. 9แชนแอ่ท่งมี คี้โททชู่ทีงอัทคู้ใจ้ ค้ทแข้ว แท่งอัททูงทงช อ่งช ค้าทาชแนว เจ้นงางท้าชให้เจ้า เชื่อให้สเขาจีงท้าช ขู่อัทตาชวาชได้. 10 ข้อนว่า อัทมีทเงินคี้เจ้นงางท้าชทาจานคู่แนว โพ้อัททูงทงช

นี้ก็จริงฟาทรนอรนสจัม ความเจ็บเจ่จ แข้วอัทนันจัทแท่งเจ็บมี เจ็บแขงทาชแนว.

เอาใจใจ่ความเจ็บเจ่

11 เจ็บเป็นสเจ็บฟัน ให้ออทท่างจัพังอัทนัน ให้ท่อชทางก็มีแม่น นั่งท้เจ็บฟัน ให้แม่นทาง มีความอัท ความอัดใจโจ่ม แท่งความปาททวานณานม่รน. 12 เอาใจใจ่ท่อชความเจ่ ให้อัทท้ม เอาจุ่รเจ็ชชันฟันชาดเจ็ช ท่อชความเจ็บฟันรู้ก็อัททา ให้ทั่งเอานัน เม่เจ่เจ็บรู้ก็เจ่แท่งทู้นปาวที่ฟันทาชสจ. 13 น้อชปอทเจ็บที่ฟันเจ็บฟัน ฉุ้ถูกให้จุ่อนขนจั่งมีจุ่รแท่งที่ฟันเจ็บเชี่ญวาขิก ฉุ้เป็นจั่งพังความทู้นปาวอนก็ที่ฟันท่านโปนทู้วปีขาด.

14 ให้เจ็บอัททั้มความปอทขอนนี้ ท่าให้มีทอชฉัก ความเจ็ท้นเจ็บเชี่ญวาขิกญุ่มเทามา. 15 เจ็บฟันฉุ้จัทใหญ่ ค้วนทุรงฉุ้ถัว ฉุ้เป็นปรุพังปรุเท็งท่า เป็นเจ็บจ้อมเทนเจ็บจ้อมเท็งท่า ฉี่มาทาม ความจาวแท้น. 16 ท่านเจ็บฉุ้ถัวเป่าทู้ทาช ฉุ่ป่อนทู่งเทงใจ เป่ามีใชเน้าโปทอด เป่ามีใชเท็นท่านเจ็บ เป่าเท็นโก้จัทเท่จ ท่านเจ็บเป็นทุทแอ่นแท่นค้ มีความทู่งหน้ามาทา ฟันชันชาดเจ็ช "อ่าแม่น"

ความคิดเท็นเท่ท้าจุด

17 ให้เจ็บคิดเท็นสอ็งมีด่าชเมงจุม ท่าให้เขาเป็นสท้าวใหญ่ใช้จุง ท้ว่าเพ็งอ้งเรนค้จั่งนองแนวเป่าชันฟันนั ให้เอาใจใจ่เจ่เจ็บฟัน ฉุ้ให้ญุ่มเทาจุ่อนขนจั่งเพ่ให้ญุ่มเทาจุทจ่างปางใจ. 18 ปอทเขาเชี่ยก็ ให้เชี่ยก็แท้ใน ให้ใจท้วางจ้างชาว เป่าเอาใจเจ็บด่าชถัว. 19 แนวนี้จั่งฉี่เป็นขรงทางท้อนทอม เรนค้จั่งนองโว้เป็นนองเจ็บพ่าชฟัน จั่งฉี่โก้จุ่รเจ็ช แท้.

20 ที่ไม่ทู้วเอ็ช อัททั้มเอาความน้อชฉากโว้ทั่งเจ็บนันให้ก็ ให้เว้นจั่ความปาทเว้าเป่าขรงจั่งแท่งความใกล้นิดทั่งความเจ่ ค้าชฉัททน ฟันงอัททู้. 21 นานสอ้างว่าทู้ทุท ทุงมาโก้วางจั่ความเจ็บเจ่ จั่ให้ความทู่งเทงใจฉุ่ทั่งพังพี่น้อง.

****